

Bilag 2.

Tillægskonvention til Warszawa-Konventionen, angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring udført af anden person end den kontraherende befordrer, undertegnet i Guadalajara den 18. september 1961.

**NÆRVÆRENDE KONVENTIONS
SIGNATARSTATER,**

SOM KONSTATERER, at Warszawa-Konventionen ikke indeholder særlige regler angående international luftbefordring udført af en person, der ikke er part i befordringsaftalen,

SOM ANSER, at det derfor er ønskeligt at udforme regler, der vil være anvendelige under sådanne omstændigheder,

**ER KOMMET OVERENS OM
FØLGENDE:**

Artikel I.

I denne konvention:

- a) betyder „Warszawa-Konventionen“ konventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, undertegnet i Warszawa den 12. oktober 1929, eller Warszawa-Konventionen som ændret i Haag 1955, alt eftersom befordringen ifølge den i stk. b) nævnte aftale reguleres af den ene eller den anden,
- b) betyder „kontraherende befordrer“ en person, der er part i en befordringsaftale, der er underkastet Warszawa-Konventionens bestemmelser og indgået med en passager eller afsender eller med en person, der handler på passagerens eller afsenderens vegne;
- c) betyder „egentlige befordrer“ en anden person end den kontraherende befordrer, som i kraft af bemyndigelse fra den kontraherende befordrer udfører hele eller en del af den i stk. b) omhandlede befordring, men som ikke med hensyn til denne del er en efterfølgende befordrer i Warszawa-Konventionens forstand. En sådan bemyndigelse anses givet i mangel af bevis for det modsatte.

Artikel II.

Såfremt en egentlig befordrer udfører hele eller en del af en befordring, som ifølge den i artikel I, stk. b), nævnte aftale reguleres af Warszawa-Konventionen, skal både den kontraherende befordrer og den egentlige befordrer, medmindre andet er bestemt i denne konvention, være underkastet Warszawa-Konventionens bestemmelser, førstnævnte for hele den i aftalen omhandlede befordring, sidstnævnte alene for den befordring, som han udfører.

Artikel III.

1. Handlinger og undladelser begået af den egentlige befordrer og af hans medhjælpere og agenter, der handler inden for deres tjenesteområde, skal med hensyn til den befordring, som er indført af den egentlige befordrer, anses som også være begået af den kontraherende befordrer.

2. Handlinger og undladelser begået af den kontraherende befordrer og af hans medhjælpere og agenter, der handler inden for deres tjenesteområde, skal med hensyn til den befordring, som er udført af den egentlige befordrer, anses som også være begået af den egentlige befordrer. Ikke desto mindre skal ingen sådan handling eller undladelse påføre den egentlige befordrer et erstatningsansvar, der overstiger de i Warszawa-Konventionens Artikel 22 fastsatte grænser. Enhver særlig aftale, ifølge hvilken den kontraherende befordrer påtager sig forpligtelser, der ikke er pålagt ifølge Warszawa-Konventionen, eller ethvert afkald på rettigheder givet ved samme konvention eller enhver i nævnte konventions Artikel 22 omhandlet erklæring om en særskilt interesse i, at udlevering finder sted på bestemmelsesstedet, skal ikke berøre den egentlige befordrer uden dennes indforståelse.